Gdzie to jest?
Wilczyska – wieś w gminie Wola Mysłowska, położona we wschodniej Polsce, w północno-zachodniej części województwa lubelskiego, przy granicy z województwem mazowieckim.

Jak dojechać?
Wieś znajduje się na styku dróg powiatowych: 1328L i 1330W

Początek questu:
brama przed wejściem do Kościoła pw. Niepokalanego Serca NMP w Wilczyskach

Potrzebne rzeczy:
ołówek lub długopis

Czas przejścia questu:
1 godzina

Jak szukać skarbu?
Gra polega na uważnym czytaniu wskazówek zamieszczonych w tekście questu. Twoim zadaniem jest zbieranie ukrytych po drodze cyfr i liter oraz wykonywanie zadań. Gdy rozwiążesz wszystkie zagadki, odnajdziesz na końcu trasy „skarb".

Opiekun questu:
Lokalna Grupa Działania „RAZEM"
ul. Świderska 12
21-400 Łuków
poczta@lgdrazem.pl

www.lgdrazem.pl
www.szlakziemilukowskiej.pl
/lgd.razem
/szlakziemilukowskiej

UNIA EUROPEJSKA
LOKALNA GRUPA DZIAŁANIA RAZEM
GMINA WOLA MYSŁOWSKA
„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie"

za cudowne uzdrowienie córeczki _ [ ]3 _ _ _ _ _ _ _
_ [ ]33 _ _ _ _ _ _ _ [ ]16 _ _ _.
Ta, śmiertelnie chorą była i dopiero woda z Lourdes ją ocaliła.
Dziedziczka, Celina Korzybska podziękować Maryi postanowiła
i tę kapliczkę postawiła. W 1931 roku to się działo.
Zanim w trasę ruszysz śmiało,
to wpisz tutaj, ile słupków wokół niej się znajduje – _ [ ]A
Twą dalszą drogę, przed chwilą, strzałka wskazywała,
która do kolejnej kieruje, gdzie na _ _ _ [ ]34
w Wilczyskach skręcamy.
Idąc przed siebie dojdziesz do bramy,
lecz tam nie planuj długiego postoju,
by gospodarzom nie zakłócać spokoju.
W II połowie XVIII wieku ten dwór powstał,
a na przełomie XVIII i XIX otoczony parkiem został.
Posiadłość w Wilczyskach kilku właścicieli miała.
Do 1792 roku do Jerzego Lubomirskiego – generała,
później do rodziny Wyssogota–Zakrzewskich należała.
W latach dwudziestych XIX wieku, dla Jana Korzybskiego
wybudowano
ten średniej wielkości dwór z portykiem i klasycystyczną
bramą.
W zachodnim narożniku pięciobocznego parku go usytuowano,
a dla ozdoby dwa stawy dodano,
które z rzeką Wilgą łączyły kanały.
Po II wojnie, w 1945 r., ten kompleks cały,
został znacjonalizowany
i do użytku szkole podstawowej oddany.
Po jej likwidacji, w 2009 roku, nikt już tam nie władał,
a dworek niszczał i w ruinę popadał,
aż do 2013, kiedy kuratelę przejęli
spadkobiercy jego dawnych właścicieli.
Dalej pójdź stawu stroną lewą,
tam, gdzie rośnie jedyne drzewo.
Skręć za nim w lewo. Dalej, przed siebie, rowem podążaj
i ku prześwitowi parkowych drzew zdążaj.
Teraz idź w stronę kościoła wież i na kładkę prosto mierz.
Po niej, niech prowadzą Cię nogi, aż do samej drogi,
którą dzisiaj już kroczyły. I skończona cała trasa!
Pozostanie wspomnień masa.
Teraz cyfry i litery z haseł zbierz, a się dowiesz,

że [ ][ ][ ][ ][ ][ ]1 2 3 4 5 6 [ ][ ][ ][ ][ ]7 8 9 10 11 z Tobą spacerował
i skarb dla Ciebie schował. Gdzie?
Idź przed siebie, w stronę [ ][ ][ ]12 13 14.
Odnajdź [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ]15 16 17 18 19 20 21 22.
Obok, za [ ][ ][ ][ ][ ][ ]23 24 25 26 27 28 [A],
znajdziesz [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ]30 31 32 33 34 35 36 do odrysowania.
Masz już go? Gratuluję!
Za wysłuchanie mego opowiadania serdecznie dziękuję.

Miejsce na odrysowanie „skarbu"

GET IN ON Google Play
Questuj mobilnie z bezpłatną aplikacją
Download on the App Store

Jeżeli zaobserowałeś zmiany na trasie questu - zgłoś je do opiekuna questu na email: poczta@lgdrazem.pl

Więcej questów znajdziesz w bazie questów
www.Questing.pl

SZLAK ZIEMI ŁUKOWSKIEJ
Questing®

POŚRÓD MOICH PEJZAŻY

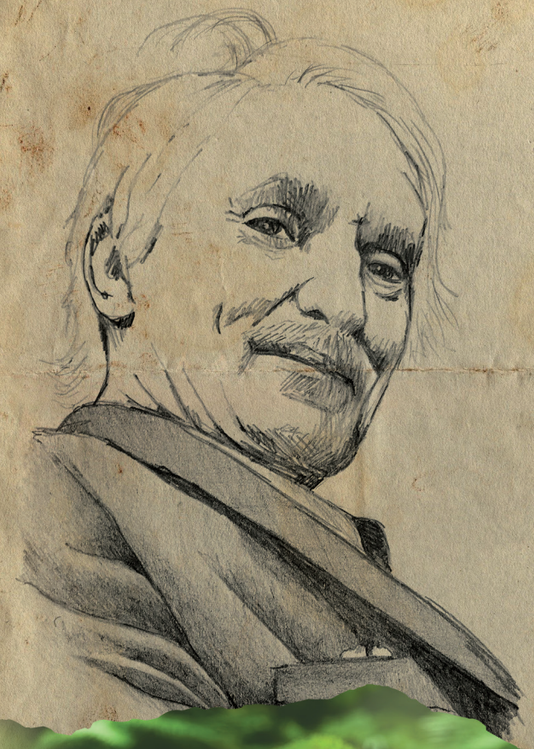

QUEST PIESZY
W GMINIE WOLA MYSŁOWSKA

POŚRÓD MOICH PEJZAŻY

Dzisiaj, odkrywca questowy gości
w Wilczyskach – niezwykle urokliwej miejscowości,
z którą byłem związany,
gdyż tu realizowałem swoje życiowe plany.
Jeśli ciekawość poskromisz w sprawie,
kim jestem – później wyjawię.
Kiedy rozwiążesz wszystkie hasła w tekście, tu będę szczery,
to poznasz moje imię i nazwisko, spisując w jednym miejscu
cyfry i litery.
Zatem, przed bramą do kościoła zaczynamy zwiedzanie.
Na początek mam pytanie:
Ile krzyży widzisz w pobliżu furt i bramy? – odpowiedz mi – [ ]M _
Przykościelny plac przed Tobą. Wejdź nań,
i posłuchaj o historii tego miejsca kilka zdań.
Wzmianki się zachowały,
że Wilczyska już w 1505 roku, kościół miały.
Wtedy też, parafia rzymskokatolicka erygowana została,
lecz wkrótce w ręce socynianów się dostała,
Dopiero w 1623 r. do katolików powróciła,
a w roku 1648 odrestaurowana była
przez biskupa krakowskiego Jerzego Radziwiłła.
Następna świątynia drewniana p.w. Feliksa i Adaukta w 1759 r.,
się pojawiła staraniem ks. Józefa Umińskiego,
a przebudowana w 1881 r., za sprawą ks. Juliana Sawickiego.
Obecny, murowany kościół w stylu eklektycznym
zaprojektowano
i w latach 1957 – 1963 wybudowano.
Jego powstaniu ks. Bronisław Gromek patronował,
a w 1964 r., bp Ignacy Świrski go konsekrował.
Kościół w Wilczyskach słynie w okolicy z tego,
że zachowały się przy nim pozostałości dawnego cmentarza
przykościelnego.
Przy wejściu okazały nagrobek się znajduje,
a dalej symboliczny grób Teodora [ ]14 _ _ _ _ _ _ _ _ [ ]27 _ _ _ _.
Inskrypcja zdradzi Ci kim był, więc podejdź do niego,
a tu, na karcie, zapisz, ile lat żył – [ ]T _.
Idź teraz, ciekawością wiedziony,
gdzie nieruchoma postać,
a jéj szaty mają kolor _ _ _ _ _ [ ]18 [ ]32 _.
Po prawej stronie – figura ta w zaroślach się chowa.
Odczytaj z tablicy, że to nagrobek właściciela Mysłowa
_ [ ]23 _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ [ ]24 _ _ _ _ [ ]8 _ _ _ _ _ _ _,
który był synem Michała Tomasza,
dziedzica dóbr Mysłowskich
oraz Marianny z Chrzanowskich, co trzech mężów miała,
„dożywotnią panią klucza Mysłowskiego z przyległościami”
została.
Na bocznej ścianie widać zgaszoną,
śmierć symbolizującą, pochodnię odwróconą
i [ ]11 _ [ ]36 _ _ _ [ ]22, która na zbawienie nadzieję wyraża.
A na trzecim boku nagrobka, widnieje ona -
klepsydra, w _ _ _ _ _ _ _ [ ]17 _ wyposażona,
o przemijaniu przypominająca,
i ulotność chwili oznaczająca.
W późniejszym okresie, na nagrobku figurę Chrystusa ustawiono
i tak z niego postument zrobiono.
A teraz przyjrzyj się Jezusowi i za wzrokiem Jego,
idź w kierunku do wyjścia z placu kościelnego.
Wybierz drogę pod górę, kościół pozostaw po swej prawej ręce,
a za chwilę, strzałki na szlaku rowerowym podpowiedzą więcej.
Udaj się za radą tej zielonej, cyframi 2,[ ]A km ozdobionej.
Maszerując przed siebie, kierunkowskaz z cyfrą 4 zobaczysz, a ów
wskazuje miejscowość _ [ ]10 _ _ _ _ _ _ _.
Dłuższa droga przed Tobą się szykuje, lecz nie nudna – obiecuję.
Za chwil kilka, nogi same doprowadzą
Cię pod bramę.
Na niej wypisany rok _ [ ]R _ _,
więc chęcią odkrywania zmuszony,
przejdź przez nią, idź przed siebie
i wytęż wzrok, bo z lewej strony,
obelisk jest postawiony i napisami opatrzony.
Podchodzi blisko i czyta każdy,
kto w tym miejscu bywa,
że tu 22 _ [ ]12 _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
_ _ [ ]35 [ ]28 _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ spoczywa.

To Ci, co polegli w bitwie pod _ _ [ ]13 _ _ _ _ _ _.
Wówczas, stacjonował na terenie dworu tamtejszego
oddział płk. Jankowskiego – Szydłowskiego.
Nieoczekiwanie, ku powstańcom zbliżali się Rosjanie
z gen. Krydynerem na czele. Gdy się o tym dowiedziano,
naradę oficerską zwołano i o podjęciu walki zdecydowano.
Bój był zaciekły i szalony. Krwią i śmiercią okupiony.
Jednak powstańcze wojska z okrążenia się wydostały
i głównymi siłami do Żelechowa się przedostały.
A potem do Maciejowic i przez Wisłę do Puszczy Kozienickiej
pomału,
gdzie przystąpiono do regeneracji oddziału.
Teraz stań tak, by tablice na pomniku umieszczone
zajmowały Twoją lewą stronę.
Śledź wzrokiem uważnie okolicę całą
i odnajdź gdzieś, w oddali figurę białą,
która nad wszystkimi grobami góruje
i tym zaprosić ku sobie próbuje.
Więc tam podejdź i na wszelkie pytania odpowiedz.
To dawnych właścicieli Wilczysk grobowiec.
Spoczywa w nim Jan _ _ _ _ _ _ _ [ ]15 _ [ ]21 podpułkownik
pułku 3 - go
huzarów wojska węgierskiego Cesarstwa Austriackiego.
Wiele informacji o nim zyskasz z pomnika tego.
Gdy dowiesz się wszystkiego,
to stań tak, by po prawej swojej stronie mieć bryłę jego
i udaj się w dół do pomnika poświęconego
Żołnierzom poległym w _ [ ]25 _ _ [ ]20 [ ]31 _ _ _ _ _ _ _ [ ]6 _
II wojna światowa na ziemi wilczyskiej tragiczne piętno odcisnęła.
Od 12 do 16 września 1939 roku wiele krwi i ofiar pochłonęła.
Wtedy Niemcy na te tereny wkraczali.
Domy i zagrody w ruinę obracali.
Spłonęły też, w majątku Korzybskich, gospodarcze zabudowania
i wzniesiona w 1936 roku przykościelna plebania.
W pierwszych dniach września, również nocami,
ze swym dobytkiem, pieszo i różnymi pojazdami,
wilczyskiej ziemi drogami,
ciągnęły tłumy uciekające przed najeźdźcami.
Żołnierze, cywile, biedni i bogaci,
a pośród nich znane postaci:
Gojawiczyńska Pola - pisarka polska
i słynna Zofia Nałkowska.
12 września 1939 roku, na wzgórzu przy kościele,
w starciu polskich ułanów z niemieckim patrolem pancernym,
polało się krwi wiele.
Pomimo heroizmu i zaciętości, Polacy bitwę przegrali,
oddział do lasu wycofali,
a 14 poległych żołnierzy, tutaj, w zbiorowej mogile pochowali.
Opuść cmentarz, gdzie duch historii tyle miał do powiedzenia
i idź dalej wzdłuż dłuższego ogrodzenia,
przed siebie cały czas, do mostu aż.

Idź bezpiecznie lewą stroną drogi

Aby tę drogę urozmaicić Ci,
przedstawię krótko moje CV.
W Wilczyskach się urodziłem i wychowałem.
W 1939 roku w wojnie obronnej udział brałem.
W okresie okupacji niemieckiej w konspiracji działałem.
Do Batalionów Chłopskich należałem i stopień kapitana miałem.
W Warszawie w latach 1947 – 1951 malarstwo studiowałem,
Najpierw w pracowni prof. B. Kopczyńskiego,
a następnie w Szkole Malarstwa i Rysunku prof. Kuźmińskiego.
W plenerach malarskich i wystawach zbiorowych,
w Warszawie oraz na Mazowszu i Podlasiu, uczestniczyłem.
Współorganizatorem Galerii Malarstwa
w Zespole Szkół Rolniczych w Miętnem byłem.
Galerię Sztuki w Garwolinie też tworzyłem.
W szkole podstawowej w Wilczyskach,
zbiory malarstwa własnego wystawiałem,
oraz Izbę Regionalną tam zorganizowałem.
Wiele reliktów sztuki ludowej sam zgromadziłem
i podobną Izbę, w 1970 roku, w Garwolinie, otworzyłem.
Jako instruktor amatorskich zespołów artystycznych
pracowałem.
W Garwolińskim Ośrodku Kultury swą misję realizowałem.
Przez wiele lat funkcję prezesa Towarzystwa Ziemi
Garwolińskiej pełniłem.
Za swoją działalność odznaczony byłem
m.in. Krzyżem Kawalerskim
Orderu Odrodzenia Polski.

Idź długo przed siebie

Tak myślałem, że ten czas Ci szybko minie.
Oto most, pod którym rzeka _ [ ]4 [ ]30 _ _ płynie.

Idź dalej prosto, długo przed siebie,
tam, gdzie zielona strzałka z napisem [ ]19 _ [ ]26 _ _ _ _ _ _ _,
czeka na Ciebie.
Tylko nie pędź. Podążaj w kierunku wskazanym przez numery
82 i 95.
A uważaj, oczy dookoła głowy miej,
abyś w drodze nie ominął, kapliczki dziękczynnej